

РЕШЕНИЕ

№ 10601

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12676** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – чл. 178 от
Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от "Атлас Травелс"ЕООД с ЕИК[ЕИК] УРН 761438 срещу Решение №22/1/1/0/00012/2/01/03/01 с изх.№ на ДФЗ 07-2600/10305 от 03.06.2024г. за изплащане на финансова помощ, издадено от изпълнителния директор на ДФЗ, в частта, с която е отказано изплащането на финансова помощ в размер на 40 678.52лв.

Основното възражение е, че решението е немотивирано – липсва посочване на конкретни законови основания, въз основа на които са отказани разходи. Административният акт се позовава само на "Условията за кандидатстване", без правна норма, което е в противоречие със съдебната практика. Счита се, че решението е взето при процесуални нарушения, тъй като на дружеството не е дадена възможност да представи доказателства за липса на вина, което е изискване по европейския Регламент 809/2014. Наложени са санкции без доказване на вина и без индивидуален анализ. Оспорените разходи са разделени в няколко групи: за сумата 1 707,26 лв. липсва правна обосновка за отказа; за 11 820 лв. и 6 812 лв. се твърди, че лицата са недопустими, защото вече били обучени, но е доказано, че обучението е само за част от професията и не води до пълна квалификация. Освен това, участниците са били предварително съгласувани с фонда; за 20 339,26 лв. е наложена санкция без да се даде възможност за доказване на липса на вина, в нарушение на регламента.

Дружеството настоява обжалваното решение да бъде отменено в частта, с която се отказва изплащането на сумата от 40 678,52 лв., тъй като е незаконосъобразно. Също така се иска присъждане на разносните по производството и предоставяне на цялата административна преписка по случая.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адвокат А., който моли съда да уважи жалбата и поддържа депозираните в нея доводи. Претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответната страна – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен, представлява се от юрисконсулт П., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер и отправя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е одобрен бенефициент по силата на сключен с Ръководителя на Управляващия орган на Програма за развитие на селските райони за периода 2014-2020 и ДФЗ – Разплащателна агенция Административен договор № РД50-52 от 25.02.2021г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ПРСР 2014-2020 г., по процедура чрез подбор на проектни предложения по подмярка 1.1 „Професионално обучение и придобиване на умения“ от мярка 1 „Трансфер на знания и действия за осведомяване“ BG06RDNP001-1.00.

На 29.05.2023г. чрез ИСУН от страна на жалбоподателя е подадено Искане за плащане № 22/1/1/0/00012/2/01/2/02 със заявен размер на плащане 129425.07 лв. С Уведомително писмо за отстраняване на нередности изх. № 07-2600/5133 от 16.06.2023г. до „Атлас Травелс“ ЕООД разплащателната агенция е поискала представянето на допълнителни документи, в това число формуляр на искането за заплащане в „ексел“ и коректно представяне на поисканите суми. От бенефициента били представени документи, в това число и искане за плащане със заявен размер на финансовата помощ 87 920 лв.

С Уведомително писмо за отстраняване на нередности № 07-2600/6492 от 19.07.2023г. и във връзка с предходното уведомително писмо от бенефициента са поискани документи и корекции в изпратените формуляри. С придружително писмо били представени коригирани и попълнени документи.

С Уведомително писмо № 07-2600/13051/23.10.2023г. разплащателната агенция поискала представянето на допълнителни документи и такива били представени с придружително писмо.

Ново Уведомително писмо за отстраняване на нередности било изпратено с № 07-2600/1244 от 18.01.2024г., на което бенефициентът отговорил с писмо и приложени документи, постъпили на 08.02.2024г., както и допълнително направени разяснения.

Последвало съобщение от ДФ Земеделие, изпратено на 15.02.2024г. с искане за

допълнителна информация във връзка с обработката на искането за плащане, като отговор на съобщението, постъпил на 16.02.2024г.

На 03.06.2024г. от изпълнителния директор на ДФЗ е издадено Решение № 22/1/1/0/00012/2/01/03/01 /изх. № 07-2600/10305/ за изплащане на финансова помощ на „Атлас Травелс“ ЕООД. Решението е основано на чл. 20а, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл. 17, ал. 8 от Наредба № 4 от 30.05.2018г. и със същото частично е одобрено и частично отказано искането за изплащане на финансова помощ по договор № BG06RDNP001-1.001-0032-C03 от 25.02.2021г. В частта по одобрение, е разрешено изплащането на финансова помощ в размер на 47 241,48 лв. за следните дейности: провеждане на курс с продължителност 30 учебни часа на тема „Развитие на земеделието и повишаване на отговорностите за опазване на околната среда“ с участие на 25 обучаеми; курс с продължителност 150 учебни часа, посветен на „Биологичното производство на зеленчуци като екологосъобразна алтернатива в прехода към устойчиво земеделие“ – 25 обучаеми; курс от 30 учебни часа „Развитие на земеделието и повишаване отговорността за опазване на околната среда“, с 30 участници.

Постановен е частичен отказ за изплащане на сума в размер на 40 678,52 лв., поради установени недопустими разходи. Отказът е мотивиран със следните факти:

-разходи в размер на 1 707,26 лв. за „Курс с мин. продължителност 30 учебни часа, развитие на земеделието и повишаване на отговорността за опазване на околната среда-25 обучаеми лица“ са недопустими за финансиране (проверката на място на 25.03.2022г. от ДФЗ е установила, че осем лица са отсъствали, което прави разходите за обяд и кафе паузи за тях в размер на 169,36 лв. недопустими; транспортните разходи за 23 участници на стойност 489,90 лв. не са изплатени на съответните лица; разходи в размер на 1 048,00 лв. са недопустими, тъй като две от лицата не отговарят на изискванията за допустимост – не са „земеделски стопани“, регистрирани по Наредба №3/29.11.1999г. или „заети лица в земеделски стопанства са лица, наети по трудов договор за неопределено време“ по чл.67 от КТ към съответното земеделско или горско стопанство“, което не отговаря на изискванията на т.15.1 от Условието за кандидатстване.)

-за разходи в размер на 11 820,00 лв. за курс с мин. продължителност 150 учебни часа „Биологично производство на зеленчуци като екологосъобразна алтернатива в прехода към устойчиво земеделие“- 25 обучаеми, се отказва финансиране, тъй като 5 от участниците са придобили професионална квалификация по същата професия и специалност съгл. т.15.6 от Условието за кандидатстване.

- за разходите в размер на 6 812,00 лв. за курс с мин. продължителност 30 учебни часа, „Развитие на земеделието и повишаване на отговорността за опазване на околната среда“, 30 обучаеми, също е възприет извод, че са недопустими поради аналогична причина – 13 от участниците са придобили професионална квалификация по същата професия и специалност съгл. т.15.6 от Условието за

кандидатстване по процедурата.

Освен това, на база чл. 63 от Регламент (ЕС) № 809/2014, се прилага допълнителна санкция в размер на 20 339,26 лв., съобразно която разпоредба, когато размерът на недопустимите разходи надвишава 10% от заявената сума, изисква се двойно намаление на субсидията.

При тези фактически основания, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган с оглед разпоредбите на чл. 20, т. 2 и т. 3 и чл. 20а, ал. 1, 2 и 4 ЗПЗП и чл. 10, т. 1 и 2, т. 7 и т. 13 и чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ. По смисъла на § 1, т.13 от ДР на Закона за подпомагане на земеделските производители, разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Съгласно чл. 18, ал.1 от ЗПЗП, органи на Държавен фонд "Земеделие", който е и разплащателна агенция, са управителният съвет и изпълнителният директор. Изпълнителният директор на фонда, който е изпълнителен директор и на разплащателната агенция, организира и ръководи дейността на агенцията, както и я представлява (чл. 20а ЗПЗП).

По същество жалбата е основателна, тъй като в оспореното решение липсва надлежно мотивиране, липсва анализ на събраните факти и доказателства, което е в противоречие с правилата за намаляване и отказване на плащанията, регламентирани в Наредба № 4 от 30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители (Наредба №4). Налице са отменителните основания по чл.14б, т. 3 от АПК. Липсва надлежното правно квалифициране, което да обоснове причинно-следствената връзка между установените действия на бенефициента по неизпълнение на задължения по адм. договор и постановеният отказ от заплащане на поисканата финансова помощ.

Посочената в решението разпоредба на чл.20а ал.2 от ЗПЗП е относно компетентността на издалото административния акт лице („изпълнителният директор: 1. организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция;2. представлява Разплащателната агенция.“), а втората посочена разпоредба на чл.17, ал.8 от Наредба №4 от 30.05.2018г. урежда правомощието на ДФЗ - РА, да определя размера на допустимите разходи и изплаща или мотивирано отказва изплащането на междинното или окончателното плащане.

Посочени са и съответни нарушени точки от Условия за кандидатстване (имат се предвид вероятно Условия за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на БФП по Процедура чрез подбор №BG-06RDNP001-1=001 по подмярка „Професионално обучение и придобиване на умения“ от мярка 1 “Трансфер

на знания и действия за осведомяване“), но не става ясно как този административен акт предопределя правни изисквания към направените разходи и проверка на тяхната допустимост при направено искане за заплащане. Условието за кандидатстване са относими към процедурата преди сключване на административния договор за БФП и са условията за допустимост на кандидатите за БФП по подмярка „Професионално обучение и придобиване на умения“, с цел предоставената основна и допълнителна информация от кандидатите в представените от тях проектни предложения да има съпоставимост с едни предварително установени критерии, въз основа на които те да бъдат оценени. Условието за кандидатстване не са предвидени изрично и като акт, който трябва да бъде съобразяван от ДФЗ при разглеждане на постъпилите искания за плащане Съгласно чл.17, ал.1 от Наредба №4 от 30.05.2018г. в срок до 90 дни от подаване на искането за плащане ДФЗ - РА, проверява заявените данни и други обстоятелства, свързани с искането за плащане, за установяване спазване на критериите за допустимост и другите задължения на бенефициента, посочени в Условието за изпълнение на одобрените проекти по чл. 26 от ЗУСЕСИФ и в административния договор или в заповедта за предоставяне на финансова помощ.

В конкретния случай Условието за изпълнение, предвидени в чл.17, ал.1 от Наредбата са посочени при два от отказаните разходи (169.36лв. и 489.90лв.) но само във връзка с Приложение №8 от Условието за изпълнение и като способ за определяне на разхода при съобразяване на единичната цена за участник, но не и като правно основание за отказа от изплащане.

Възприетата форма на акта не сочи конкретните за всеки случай относими правни норми с посочване на приложимите разпоредби и подвеждането им под съответните факти, за да може да се индивидуализира и извлече недвусмислено и разбираемо волята на административния орган и съображенията при прилагане на закона за всеки конкретен случай на отказан разход. Не са посочени ясни, конкретни и разбираемо отразени фактически основания, от които да става ясно защо е постановен този именно краен резултат.

За разхода в размер на 169.36 лв., посочен за недопустим за финансиране, е отразено, че при извършена на 25.03.2022г. проверка от служители на ДФЗ е установено, че 8 лица са отсъствали. Надлежно посочване на обстоятелствата, при които и къде е извършена проверката няма, както и отсъства писмено доказателство за такава извършена проверка. Съобразно чл.17 от Наредба №4 от 30.05.2018г. ДФЗ може да извърши проверка на място за установяване на фактическото съответствие с представените документи и заявените данни, за което изпраща уведомление чрез ИСУН до бенефициента за датата и часа на предстоящата проверка; проверката се извършва в присъствието на бенефициента или негов представител и приключва с доклад, който се подписва и от двете страни, екземпляр от който се представя на бенефициента. В срок до 15 дни от предоставянето, съответно от изпращането на доклада за проверка на място, бенефициентът или негов упълномощен представител може да направи възражения и да даде обяснения по направените констатации.

В конкретния случай в оспорваното решение не се сочат данни за спазване на посочената процедура, нито са въведени като писмено доказателство с

административната преписка.

За разхода в размер на 1 048 лв. не е посочено защо органът е възприел, че двете обучаеми лица, участвали в курса „Развитие на земеделието и повишаване на отговорността за опазване на околната среда“, е следвало да бъдат земеделски стопани, регистрирани по Наредба №3 от 29.01.1999г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани или заети лица в земеделски стопанства, наети по трудов договор. Посоченото като нарушено изискване в т.15.1 от Условието за кандидатстване изисква лицата, включени в курсовете и семинарите да отговарят на определението за допустима целева група, посочено в т.27.1 от раздел 27 „Допълнителна информация“ към датата на стартиране на обучението/семинара. Точка 27.1 от посочения раздел съдържа основни термини и дефиниции, които са използвани в условията за кандидатстване; освен дефинициите за „заети лица в техните стопанства“ и „земеделски стопанин“, съдържа и дефиниции за „млад земеделски стопанин“ и „горски стопанин“, като всички те могат да се съотнесат за възможни към курсовете по земеделие и околна среда. Дефиницията за използваното понятие „целева група“ няма, нито друг критерий, по който може да стане безспорно ясно, че разходът е направен за лица, които са недопустими за участие в посочения курс, дори и Условието за кандидатстване да бяха предвидени като правно значими в процедурата по отказ от изплащане на БФП.

Сходен извод съдът прави и по отношение отказаните за изплащане разходи в размер на 11 820лв (във връзка със заявени 5 броя лица в курс „Биологично производство на зеленчуци като екологосъобразна алтернатива в прехода към устойчиво земеделие“) и 6 812лв. (във връзка със заявени 13 броя лица в курс „Развитие на земеделието и повишаване на отговорността за опазване на околната среда“). За да откаже изплащането на БФП в посочения размер органът е посочил, че конкретните обучаеми лица (вече) са придобили професионална квалификация по същата професия и специалност. Обосновал е извода си с чл.15.6 от Условието за кандидатстване. От направената формулировка не става ясно каква професия или специалност вече са придобили посочените обучаеми лица и как тя се съотнася към курса, в който те са се включили като вид „повторяемост“ Посочената разпоредба от Условието за кандидатстване предвижда, че за обучаемо лице няма да бъдат изплащани средства на обучаващата организация, ако се установи, че лицето е придобило професионална квалификация по същата професия и специалност (в съответствие с т.15.5) и/или е участвало в курс/и/или семинар по същата тема по настоящата процедура и/или е участвало в курс/семинар по същата тема, финансирана по ПРСР 2007-2013 или е участвало в курс и/или семинар по същата тема по друг проект, програма, държавен бюджет или друг публичен източник.

Не става ясно коя от тези хипотези органът е приел за неспазена, във връзка с какъв вид професия или специалност е професионалната квалификация, дори и, както бе посочено по –горе, Условието за

кандидатстване да можеха да служат за надлежно правно обосноваване на оспореното решение (в.27.1 от Допълнителната информация към Условието за кандидатстване е дадена дефиниция за „професионална квалификация“, но в случая не се твърди каква професия или специалност посочените лица вече са придобили и че тя е съотнесима към придобиваните с курса професионални компетенции; не се твърди органът да е проверил документи за преминалото обучение, издаден от обучаваща институция, съгл. Закона за висшето образование или Закона за професионалното образование или обучение или документ за демонстрационна дейност, издаден от обучаваща организация, одобрена по мярка 1 "Трансфер на знания и действия за осведомяване" от ПРСР 2014 - 2020г.)

Липсата на фактическа и правна обосновааност на решението в оспорената част и по отношение на посочените суми по т.1, 2 и 3, води до незаконосъобразност и на т.4 от решението, която е за редуциране на разходи в размер на 20 339.26лева на основание чл.63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014г. на Комисията от 17. Ю. 2014 за определяне на правила за прилагане на Регламент ЕС №1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета. След като не е установено законосъобразно намаляване на субсидията по т.1, 2 и 3, липсва нормативно основание за намаляване на субсидията още веднъж със същия размер.

Във връзка с гореизложените мотиви, съдът намира, че жалбата на А. Травелс ЕООД следва да бъде уважена и Решение №№22/1/1/0/00012/2/01/03/01 на изпълнителния директор на ДФЗ да бъде отменено в оспорената част.

на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, административната преписка следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в тази й част при спазване на указанията по прилагане и тълкуване на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

С оглед изхода на спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на жалбоподателя, ответникът дължи заплащане на разноските по делото в общ размер на 2325.43 лв., от които 325.43лв. за заплатена държавна такса и 2 000.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение. От страна на процесуалния представител на ответника е отправено възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, което е неоснователно. При оспорен материален интерес по административния акт в размер на 40 678.52 лв., полагащото се съобразно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения минимално адвокатско възнаграждение е далеч над претендираното от жалбоподателя.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 10-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба от "Атлас Травелс"ЕООД с ЕИК[ЕИК] Решение №22/1/1/0/00012/2/01/03/01 с изх.№ на ДФЗ 07-2600/10305 от 03.06.2024г. за изплащане на финансова помощ, издадено от изпълнителния директор на ДФЗ, в частта, с която е отказано изплащането на финансова помощ в размер на 40 678.52лв.

ВРЪЩА административната преписка на Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на А. ТРАВЕЛС ЕООД сумата в общ размер на 2325.43 лв., представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четирнадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.